

paa de af Regeringen fremsatte Forslag til Finansloven, ere overfærdne eller ikke; men det vil vel ikke let hende, at disse Summer overskrives, med mindre der i Finanssaetets Løb skulde være indtraadt særlige Omstændigheder, der foranledigede Overfærdelser, og som saa ordentligvis vilde indeholde en tilstrækkelig Begrundelse af disse. Det vil derfor ikke let hende, at Statsrevisorerne, naar Statsregnskabet er opgjort paa Grundlag af en foreløbig Finanslov, samtidig med at de gøre deres Indstillinger med Hensyn til Statsregnskabet i det hele, ogsaa skulde have Indstillinger at gøre med Hensyn til enkelte Punkter. Den i de senere Aar herskende politiske Tilstand her i Landet, der har ført til, at de to Ting ikke kunne enes om de ordinære Finanslove, har ogsaa haft til Følge, at baade Statsrevisorernes Arbejde med Hensyn til Gennemgaelsen af Statsregnskabet og Rigsdagens Beslutninger med Hensyn til Regnskabet har tabt en stor Del af deres Betydning. Det er noget, Flertallet naturligvis beklager lige saa vel som Mindretallet. Naar vi derfor ere fremkomne med den omhandlede Udtalelse, er det ikke for der igennem at give nogen Anthynding af, at vi skulde mene, at Statsrevisorerne ikke have opfyldt det dem ved Grundlovens § 50 givne Hverv. Det fremgaar nok som af Udtalelsen, saaledes som den foreligger i vor Betænkning, at det, vi have haft for Øje, er noget andet. Ved Siden nemlig af det Hovedhverv — som vel endog saa egentlig er det eneste, der efter Grundloven og Instruksen for Statsrevisorerne paahviler dem — nemlig at paase, at Regeringen, ved Afholdelsen af Udgifter har holdt sig de til Grund for disse liggende finansielle Bevillinger fæsterrettelig, har der i Praksis udfoldet sig en anden Virksomhed, som vi ved vore Betragtninger have haft for Øje. Statsregnskabet har nemlig for Rigsdagen en særlig Betydning, idet det giver Rigsdagen Lejlighed til at følge Regeringens Administration i dens Detailler, for saa vidt dette lader sig gøre gennem en Betragtning af Statsregnskabet. Der har derfor fra tidligere Tid udfoldt sig den Praksis, at Statsrevisorerne ved at røgte deres Hverv ikke have indskrænket sig til at gøre opmærksom paa, naar der maatte finde Overfærdelser Sted, men ogsaa lejlighedsvis have gjort orienterende Bemærkninger med Hensyn til de enkelte Udgiftsposter, hvor disse kunde antages at have Interesse for Rigsdagen. Det er en gammel Praksis, og denne Praksis holdes der ogsaa paa endnu. Naar man vil gennemgaa Statsregnskabet, vil man finde flere saadanne Bemærkninger, men det har

dog forekommet Udvalget, at denne Virksomhed har været noget mindre fremtrædende i de senere Aar end tidligere. Det er meget muligt, at den Omstændighed, at vi ikke have en ordinær Finanslov, ikke blot, som jeg berørte, har lammet Statsrevisionens Virksomhed med Hensyn til Efterkommelsen af Grundlovens § 50, svækket Betydningen af Rigsdagens Beslutning over Statsregnskabet, men ogsaa har medført, at det ikke falder saa naturligt for Statsrevisionen i det Omfang som tidligere at ledsage Betænkningen med den Slags Bemærkninger, som vi have haft for Øje. Men vi have dog troet ikke at burde undlade at gøre opmærksom paa dette Punkt, idet vi maa beklage, om den abnorme Tilstand, vi ere i, ogsaa skulde føre til, at Statsrevisionens Betænkninger paa dette Punkt fik mindre Betydning end tidligere. Det er altsaa, som jeg bemærkede, slet ikke vor Mening at udtale nogen Dabel over for Statsrevisionen — som jeg antydede paahviler der ikke Statsrevisionen nogen Forpligtelse, som gaar ud over, hvad der udtrykkelig staar i Grundlovens § 50 og i Instruksen for Statsrevisionen. Meningen har kun været den at henlede Opmærksomheden paa den Betydning, som det formentlig har, at den en Gang paa dette Omraade skabte Praksis ikke skulde tabe sig igen. Dette var Grunden til, at Udtalelsen fremkom i Udvalgets Betænkning i Fjor, og naar den nu er bleven gentagen i Aar, er det, fordi man ikke i Fjor fandt sig foranlediget til at gøre Spørgsmaalet til Genstand for mundtlig Forhandling her i Salen, medens man har ønsket, at dette skulde ske i Aar.

Hvad i øvrigt angaar Detaillerne, vil det høje Ting have set, at det er kun ganske faa Punkter, som det samlede Udvalg har fundet Anledning til at fremdrage. Der findes nogle Bemærkninger vedrørende Domæneejendommene. Det fremgaar af Statsregnskabet, at der i Aarets Løb er blevet solgt nogle Staten tilhørende mindre Ejendomme til et Beløb af mellem 8—9,000 Kr. Det er smaa og ubetydelige Ejendomme, paa nogle Steder Gadejord, paa andre Steder smaa lidet værdifulde Parceller af større Ejendomme, ligesom der ogsaa er slet Ombytning og derigennem Afhændelse af smaa Ejendomsstykker som Følge af Aaløbets Regulering. Det er ikke Udvalgets Mening, lige saa lidt som det har været Statsrevisionens Mening at gøre nogen Anke her over. Tværtimod tvivler Udvalget ikke paa, at alle disse Afhændelser ere i Overensstemmelse med Lov af 27de Januar 1852. Naar vi have fremdraget dette Punkt, er det for at